

یادداشت

چالش‌های توسعه بخش پایین‌دستی صنعت نفت

قادر شادی‌وند ـ کارشناس انرژی

● ایران سالانه مبالغ زیادی را صرف واردات فرآورده‌های نفتی می‌کند. این روند ناصواب، نتیجه اجرای سیاست‌های متنوع در دهه‌های گذشته از سوی دولت‌های مختلف بوده است. آنچه مسلم است این‌است‌که در سال‌های گذشته همواره برنامه توسعه صنعت پایین‌دستی نفت خام روی کاغذ نه تنها مناسب بلکه به نوعی بلندپروازانه نیز تلقی شده‌است. اما در عالم واقع اتفاقی که به کاهش اتکای کشور به واردات فرآورده‌های نفتی برمصرف منجر شود، با تأخیر زیادی همراه بوده است. سؤال اینجاست که چرا با وجود میرهن‌بودن نیاز کشور به توسعه صنایع پایین‌دستی نفت خام، این بخش از صنعت نفت با موانع و مشکلاتی مواجه است؟

هر دلیلی که برای این روند موجود در بخش پایین‌دستی نفت برشمرده شود به نوعی متأثر از علت‌العلل یعنی کنترل دولت و ساختارهای انعطاف‌ناپذیر و ناکارای آن خواهد بود. در دهه‌های گذشته و در راستای تحقق سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی و با هدف تقویت حضور بخش خصوصی و غیردولتی در اقتصاد، سهم دولت از بخش پایین‌دستی نفت خام محدود شد و بخش عمده‌ای از پالایشگاه‌های کشور به بخش خصوصی واگذار شد، اما در نود زیرساخت‌های قانونی و نهادهای نظارت بر فعالیت بخش خصوصی، در عمل کنترل دولت بر سیاست‌گذاری و تدوین نقشه راه در بخش پایین‌دستی به میزان زیادی کاهش یافت. از یک سو کشور با افزایش شدید تقاضای داخلی و کمبود تولید داخلی فرآورده‌های نفتی مواجه بود و ازسویی‌دیگر شرکت‌های خصوصی به‌دلیل مسائل مالی و محدودیت‌های بین‌المللی از نوسازی و سرمایه‌گذاری جدید اجتناب می‌کردند. این در حالی بود که براساس قانون برنامه سوم توسعه، دولت نیز از سرمایه‌گذاری در این بخش منع شده بود. نتیجه آن شد که باوجود اعتقاد بیش از ۲۰۰ موقت‌نامه اصولی در دولت هشتم، به دلیل بی‌رغبتی بخش خصوصی، هیچ‌کدام به مرحله اجرا نرسید.

پروژه‌های نوسازی و بهینه‌سازی نیز به سرنوشت مشابهی دچار شد و مشمول گذر زمان شد، اما جنبه دیگری در این ماجرا، همانا سلطه دولت بر بازار فرآورده‌های نفتی است. دولت قیمت‌گذاری و عملیات انتقال و توزیع فرآورده‌ها را در سراسر کشور بر عهده دارد. قیمت‌گذاری دولتی هرگونه انگیزه‌ای برای بهبود کیفیت و بهره‌مندی از تفاوت قیمتی را در این بخش سرکوب کرده است.

درعین‌حال، این «بازار کنترل‌شده» و یارانه‌ای عاملی در جهت تضعیف اشتیاق سرمایه‌گذاران بین‌المللی برای ورود به این بخش از صنعت نفت شده است. شاهد این مدعا روند کند طرح «نشان‌سازی یا برندینگ» در صنعت توزیع فرآورده‌های نفتی است که با عوامل محدودکننده متفاوتی روبه‌رو است.

بخش خصوصی با تحلیل صنعت پایین‌دستی نفت و توزیع و فروش فرآورده‌های نفتی به‌آسانی دریافت‌ه که فرایندهای تسویه مالی طولانی و طاقت‌فرسا، عملاً هزینه مدیریت مالی سرمایه را افزایش داده و ریسک سرمایه‌گذاری را بالا برده است. حال آنکه می‌توان با استفاده از ساختارهای نوین و روش‌های جدید، بر بسیاری از این مشکلات غلبه کرد. ساختارهای ناکارآمد اما فقط متوجه بخش خصوصی نیست و در حال ایجاد بحران‌های مالی برای شرکت‌های دولتی است.

بخش پایین‌دستی که بعد از هدفمندی یارانه‌ها براساس قانون با افزایش نرخ فروش محصول (یعنی فرآورده‌های نفتی) مواجه شد، انتظار آن را داشت که با افزایش درآمد‌ها و سوددهی روبه‌رو باشد، اما در عمل و در زمان تخصیص درآمد، شرکت‌های دولتی این بخش با بحران مالی در تأمین هزینه‌های جاری مواجه شده‌اند؛ به‌عبارتی‌دیگر در افزایش قیمت حامل‌های انرژی، این بخش مورد بی‌مهری قرار گرفته است.

با نگاهی به فعالیت‌های مالی آن‌های می‌توان علت این امر را دریافت. نخست اینکه اولویت تأمین سایر مخارج از درآمد حاصل از فروش فرآورده (تظیر مناج مورد نیاز هدفمندی یارانه‌ها) مطمح نظر بوده و دلیل دوم نیز وصول‌نشدن مطالبات از نهادهای دولتی و شبه‌دولتی است.

صرف‌نظر از دلیل نخست (که خود بحث مبسوطی است)، باید به این نکته اشاره کرد که بدهی و تأخیر در تسویه‌حساب مصرف‌کنندگان بزرگ به بخش پایین‌دستی نفت خام (تظیر بخش‌های حمل‌ونقل هوایی، حمل‌ونقل ریلی، پتروشیمی، ها، ارگان‌های دولتی و نظامی) تحقق درآمد‌های شرکت‌های دولتی در این بخش را با ریسک بالایی همراه کرده است.

محمد مساعد: حال صندوق‌های بانزشتگی در کشور خوب نیست. این نکته‌ای نیست که کسی بتواند آن را تکذیب کند و البته وضعیتی نیست که از آن بدتر را متصور نباشیم. احمد میدری، معاون راه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، در این بین معتقد است اگر فکری به حال صندوق‌های بانزشتستگی نشود، در آینده نزدیک با وضعیتی بحرانی روبه‌رو می‌شویم. از دیگر سو، کارشناسان متعددی معتقدند همین امروز نیز وضع صندوق‌های بانزشتستگی بحرانی است و اگر فکری به حال آنها نشود، مسائلی که در آینده ایجاد خواهد شد، فراتر از آن است که با کلمه بحرانی بتوان آن را توصیف کرد. به گفته کارشناسان، در حال‌حاضر از ۱۶ صندوق بیمه‌ای کشور، فقط یک صندوق ورشکسته نیست و باقی آن‌ها یا از طریق وام‌های سنگین یا کمک‌های مستقیم دولت، موفق به پرداخت حقوق و مستمری افراد تحت پوشش خود می‌شوند. در

این بین، سیدقتی نوربخش، مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی، تأکید می‌کند وضعیت تأمین اجتماعی مناسب است و اصولاً نگرانی‌ای برای ورشکستگی صندوقی که یک پای آن دولت است، وجود ندارد؛ زیرا دولت در نهایت مسئولیت اجرای تعهدات این صندوق‌ها را بر عهده دارد. اما پاسخ نوربخش برای برخی کارشناسان قانع‌کننده نیست. این دسته از کارشناسان می‌پرند در شرایطی که دولت به‌سختی توان عمل به تعهدات صندوق‌هایی به‌مراتب کوچک‌تر مانند صندوق بانزشتستگی فولاد را دارد، چطور می‌خواهد بار سنگین عمل به تعهدات صندوقی را که میلیون‌ها مستمری‌بگیر و هزاران میلیارد هزینه در ماه دارد، بر عهده بگیرد؟
باین‌حال، تأمین اجتماعی در سال‌های اخیر دنبال راه‌حلی برای نجات از وضعیت فعلی است. یکی از این راه‌حل‌ها، خروج از بنگاه‌داری و حرکت به سوی بازار سرمایه است.

پروژه نجات

چند ماهی است که پروژه کوچک‌شدن شستا عملاً کلید خورده است. در اولین گام، اقداماتی برای کاهش تعداد هلدینگ‌های شرکت سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی انجام شده و تا تابستان سال ۹۷، با ادغام هلدینگ انرژی در نفت و گاز، هلدینگ رایتل در صنایع نوین (که با خروج کامل شستا از رایتل همراه خواهد بود) و هلدینگ کاشی، سیمان و سرامیک در عمران، تعداد هلدینگ‌های شستا به پنج هلدینگ خواهد رسید. این گوشه‌ای از تغییراتی است که قرار است در صندوق تأمین اجتماعی اتفاق بیفتد تا از سقوط آن جلوگیری کند. نوربخش، مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی، دراین‌باره می‌گوید: باید در دو سوی منابع و مصارف سازمان تغییراتی ایجاد شود. منظور نوربخش از تغییرات در قسمت هزینه‌ها، ایجاد تغییرات پارامتریک و همین‌طور تغییراتی در تعهدات بدون منبع است که در سال‌های گذشته بر پایه تصمیمات سیاسی از طریق مجالس و دولت‌های مختلف به تأمین اجتماعی تحمیل شده، اما تغییرات در قسمت منابع، تغییرات مهم شامل همین خروج از بنگاه‌داری و حرکت به سمت بازار سرمایه است (ناقشه نماد که تغییرات دیگری نیز باید در قسمت منابع سازمان تأمین اجتماعی صورت بگیرد که نیازمند ایجاد استقلال نسبی در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌های این صندوق مبتنی بر منافع تأمین اجتماعی و نه اشخاص غیر است). بر پایه همین برنامه برای تغییرات است که سازمان بین‌المللی کار (ILO) دولت‌است در تهران مشغول به بازنگری در محاسبات بیمه‌ای این صندوق شده و قرار است تا ابتدای سال آینده، گزارش‌های قطعی خود را دراین‌باره ارائه کند. بحث بدهی سنگین دولت به سازمان تأمین اجتماعی (که طبق آخرین خبرها از ۱۵۰ هزار میلیارد تومان گذشته است) نیز در این بین مطرح است و به نظر می‌رسد در شرایطی که دولت حتی توان به‌انجام‌رساندن طرح‌های عمرانی نیمه‌تمام کشور را هم ندارد، بعید است بتواند این بدهی

اقتصاد

«شرق» وضعیت تشکیل صندوق تأمین اجتماعی قابل معامله در بورس را بررسی می‌کند

چالش حضور تأمین اجتماعی در بورس

سنگین را در آینده نزدیک تسویه کند. درعین‌حال، تأمین اجتماعی نیز در حال واگذاری قسمتی از شرکت‌های شستا برای حضور در بورس است. باین‌حال، مدیرعامل صندوق تأمین اجتماعی چند ماه پیش از مصوبه هیئت‌امانی این سازمان برای ایجاد یک صندوق ETF خبر داد و گفت قرار است این سهام به‌طور مستقیم به مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی فروخته شود.

صندوق ETF چیست

صندوق exchange-traded fund (ETF) یا آن‌طور که به فارسی برگردانده شده، «صندوق قابل معامله»، یک صندوق با اندوخته‌ای از دارایی‌های گوناگون است که قابلیت خریدوفروش در بورس را دارد. هر سهام‌دار می‌تواند چند واحد از یک صندوق ETF را بخرد یا بفروشد اما حق اعمال تغییرات در محتوای صندوق را ندارد. این صندوق‌ها معمولاً به‌دلیل ریسک پایین‌تر درمقایسه‌با دیگر روش‌های حضور در بورس برای بازگیران محتاط گزینه محبوب و در دسترس‌ای محسوب می‌شود. باین‌حال، پیگیری‌های شرق نشان می‌دهد حداقل بخشی از کارشناسانی که به‌نوعی با تأمین اجتماعی در ارتباط‌اند هنوز از اجرائی شدن چنین تصمیمی اطلاع ندارند و احتمالاً نیز هنوز این تصمیم هیئت امنای سازمان تأمین اجتماعی وارد فاز عملیاتی نشده است.

تا به حال که نداشته‌ایم

یک منبع آگاه در یکی از صندوق‌های بانزشتستگی کشور درباره وضعیت حضور این صندوق‌ها در بورس به «شرق» می‌گوید: درحال‌حاضر برخی از صندوق‌های بانزشتستگی به صورت صندوق‌های بازارگردانی در بورس حاضر هستند اما صندوق بازارگردانی با صندوق ETF متفاوت است و تا جایی که می‌دانم علیرغم همه صحبت‌هایی که در سال‌های گذشته درباره تشکیل صندوق‌های ETF وجود داشته است، تاکنون شاهد حضور چنین صندوقی از طریق صندوق‌های بانزشتستگی در بورس نبوده‌ایم و بعید می‌دانم به‌زودی شاهد تشکیل آن باشیم؛ چراکه تشکیل چنین صندوقی سازوکار خاص خودش را دارد که در حال‌حاضر تحقق‌پذیر نیست. او درباره تفاوت‌های این دو نوع صندوق با هم می‌گوید: صندوق‌های قابل معامله با همان ETF صندوق‌هایی هستند که واحدهای آن قابل معامله‌اند و به‌طورکلی متفاوت از صندوق‌های سرمایه‌گذاری‌ای هستند که با سهام‌های مختلف بازارگردانی می‌کند. به همین دلیل معمولاً صندوق‌های ETF مطلوب سهام‌دارانی است که به سود کمتر اما مطمئن‌تر فکر می‌کنند و این‌گونه، صندوق‌ها شرایط سرمایه‌گذاری در بورس را برای همه مردم فراهم می‌کنند.

با این توضیحات، این سؤال پیش می‌آید که آیا واقعا می‌توان تشکیل صندوق ETF تأمین اجتماعی را جدی گرفت یا خیر؟ و اگر این مسئله جدی است در حال‌حاضر چقدر جدیت برای تشکیل آن وجود دارد؟

●

دسترسی به حساب‌های بانکی محدود شد

به‌هیچ‌وجه و تحت هیچ شرایطی شماره کارت، رمز دوم و دیگر اطلاعات کارت در بسترهای فاقد رمزنگاری مبدأ تا مقصد انتقال پیدا نمی‌کند؛ چون برای پرداخت قبض نیازی به واردکردن شماره کارت نیست و در این حالت کسی غیر از بانک یا ارائه‌دهنده خدمات پرداخت، به اطلاعات حساب کاربر دسترسی نخواهد داشت. در جریان اجرای این دستورالعمل بانک مرکزی، از روز گذشته، هفتم بهمن، تراکنش مانده‌گیری ارسالی از درگاه‌های بدون حضور کارت دارای رمزنگاری مبدأ تا مقصد در شبکه شتاب و شاپرک پذیرش و پردازش می‌شود. به این معنا که در برنامه‌های کاربردی پرداخت همراه یا همان اپلیکیشن‌ها، از این پس امکان دریافت مانده حساب هم وجود دارد. در مجموع اجرای این

شستا سکوت می‌کند

تلاش «شرق» برای گفت‌وگو با کارشناسی که موافق این طرح باشد، در «شستا» به نتیجه نرسید. بنیادی، مدیر روابط‌عمومی شستا، دراین‌باره به «شرق» گفت: بدون هماهنگی با مدیران شستا امکان گفت‌وگو با کارشناسان این مجموعه وجود ندارد و ممکن است سخن کارشناسان بعداً با واکنش مدیران روبه‌رو شود، بنابراین نمی‌تواند ارتباطی بین ما و کارشناسان آن مجموعه برقرار کند.

شاید زمانی دیگر

عباس باباگل‌زاده، یکی از کارشناسان اقتصادی صندوق‌های بانزشتگی که سوابق متعدد حضور در شستا، صندوق بانزشتگی و صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان و روستائیان را دارد، درباره احتمال جدی‌شدن تشکیل صندوق ETF تأمین اجتماعی در بورس به «شرق» می‌گوید: تا آنجا که مطلع هستم این بحث در شستا مطرح نشده و به‌طورکلی مصوبات هیئت امنای تأمین اجتماعی تا شستا فاصله‌ای را باید طی کند که در برخی موارد طی نمی‌شود. ده‌ها مصوبه مانند این در گذشته وجود داشته اما به مرحله عمل نرسیده است. به گفته باباگل‌زاده، برای اجرای چنین تصمیمی متغیرهای بسیار زیادی باید بررسی شود و بر سر چنین تصمیمی -در صورت صحت- مشکلاتی جدی نیز وجود دارد. او اظهارنظر بیشتر دراین‌باره را به زمان دیگری موکول می‌کند.

از مدیران شستا پرسید

صندوق ظفرزاده یکی دیگر از مدیران شناخته‌شده صندوق‌های بانزشتگی در کشور است که در سال ۹۴ به عضویت هیئت‌مدیره شستا درآمد اما پس از مدتی استعفا کرد. او درباره احتمال تشکیل این صندوق در بورس به «شرق» می‌گوید: تا آنجا که می‌دانم هنوز چنین مسئله‌ای در شستا به شکل جدی مطرح نیست. شاید هم من بی‌اطلاع باشم. او از اظهارنظر بیشتر درباره وضعیت شستا و تأمین اجتماعی خودداری می‌کند و می‌گوید: تنها همین قدر بگویم که در حال‌حاضر شستا در مرحله واگذاری بنگاه‌ها قرار دارد و اطلاعات بیشتر را باید از خود آقای لطفی، مدیرعامل شستا پرسید.

نوعی انقطاع نسلی است

در این بین، یکی از متخصصان صندوق‌های بانزشتگی و مدیران سابق این صندوق‌ها به شرط محفوظ‌ماندن نامش دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: تشکیل صندوق ETF و فروش واحدهای آن به مستمری‌بگیران از جهات مختلفی دارای اشکال جدی است. ابتدا اینکه همان‌طور که می‌دانید صندوق‌های ETF مجموعه‌ای از دارایی‌ها را شامل می‌شود و مشخصاً انتخاب این دارایی‌ها هم با تشکیل‌دهنده آن، یعنی تأمین اجتماعی است. اینکه چه بنگاه‌هایی در این صندوق قرار بگیرند بسیار مهم است. حال فرض کنیم که صندوق مناسبی هم تشکیل شود. چه کسی قرار است آن را مدیریت کند؟ در مدیریت صندوق خد مستقیماً به است سازمان تأمین اجتماعی خود مستقیماً به مدیریت آن پرداخت؟ اگر پاسخ مثبت است فرق آن با بنگاه‌داری چیست؟ اگر پاسخ منفی است چه تضمینی وجود دارد که صندوق این‌چنینی به وضعیت تعاونی‌های سهام عدالت گرفتار نشود؟ از آن مهم‌تر اینکه تشکیل این صندوق در این مقطع زمانی و فروش واحدهای آن به مستمری‌بگیران به معنی نوعی انقطاع نسلی در یک صندوق بین‌نسلی است که یکی از خط قرمزهای صندوق‌های بیمه‌ای بین‌نسلی محسوب می‌شود چراکه فرصتی که برای مستمری‌بگیران امروز فراهم می‌شود برای مستمری‌بگیران آینده فراهم نخواهد بود.

یکشنبه ۸۰ بهمن ۱۳۹۶

خبر

واگذاری ۳۵ میلیون مترمربع از اراضی آزاد مجاور آزادراه شمال

● رئیس بنیاد مستضعفان با بیان اینکه قرار بر این است که دولت حدود ۳۵ میلیون مترمربع از اراضی مجاور آزادراه تهران-شمال را به بنیاد واگذار کند، گفت: اگر کسی بخواهد از این اراضی استفاده کند، بنیاد باید اجازه بهره‌برداری را بدهد. محمد سعیدی‌کیا در گفت‌وگو با ایلنا اظهار کرد: به گفته کارشناسان و مسئولان، ازجمله معاین‌اول رئیس‌جمهوری، آزادراه تهران- شمال بزرگ‌ترین پروژه و افتخار مهندسی کشور است. او با اشاره به شروع ساخت قطعه دوم آزادراه شمال گفت: قطعه دوم آزادراه تهران-شمال از شهرستانک شروع و تا بعد از تونل البرز ادامه دارد و درحال‌حاضر باند شرقی تونل البرز در حال ساخت است. سعیدی‌کیا افزود: منطقه دوم به چهار قطعه تقسیم شده که در مناقصه ساخت آن، شرکت‌های بلندطبقه، انصار، آبادارهان پارس و جنرال برنده شده‌اند. درحال‌حاضر نیز کارگاه‌ها برای ساخت قطعه دوم آزادراه تهران-شمال تجهیز شده است.

خطر بلعیده‌شدن کل بودجه دولت توسط اصل و سود اوراق

● عضو کمیسیون برنامه‌وبودجه مجلس با بیان اینکه شش هزار میلیارد تومان در سال آینده باید به دارندگان اوراق مشارکت سود پرداخت شود، نسبت به عواقب انتشار بی‌دوحساب این اوراق هشدار داد. به گزارش تسنیم، حمیدرضا حاجی‌بابایی در جلسه با رادیو اظهار کرد: اعضای کمیسیون تلفیق بودجه پنج هزار میلیارد تومان به اوراق مشارکت ۷۰هزارمیلیاردتومانی منظر دولت در سال آینده افزوده‌اند. او افزود: اگر انتشار اوراق مشارکت در راستای انجام پروژه‌های عمرانی، طرح‌های سودده یا پروژه‌هایی که میزان سودآوری آنها بیش از سود اعطایی به دارندگان این اوراق است نباشد، به ضرر کشور خواهد بود. او با بیان اینکه سود اوراق مشارکت باید به گونه‌ای در نظر گرفته شود که هیچ زبانی به دولت و بودجه عمومی کشور نرسد، اظهار کرد: در چند سال اخیر، در لایحه‌های بودجه اظهار اوراق مشارکت توجه بسیاری شده است. حاجی‌بابایی ادامه داد: در بودجه ۹۷ پرداخت ۲۵ هزار میلیارد تومان از اوراق مشارکتی که در دو سال اخیر انتشار یافته و سرسید آنها فرا رسیده، در دستور کار قرار گرفته است.

آگهی فراخوان عمومی مزایده فروش املاک شماره ۲۷-۹۶

(نوبت اول)

شرکت پتروشیمی جم در نظر دارد برای فروش املاک واقع در تهران خود از طریق برگزاری مزایده عمومی و واگذاری آن به اشخاص حقیقی و حقوقی واجد صلاحیت با شرایط ذیل اقدام نماید.

- موضوع مزایده:** فروش املاک ذیل
- ۱-۱**آبار تمان واقع در خیابان شریعتی کوچه دولو به مساحت ۴۱۴ متر مربع می باشد.
- ۲-۱**آبار تمان واقع در خیابان شریعتی کوچه دولو به مساحت ۱۳۸ متر مربع می باشد .
- ۳-۱**آبار تمان واقع در خیابان شریعتی کوچه دولو به مساحت ۱۳۰ متر مربع می باشد.

- ۴-۱**ویلوا واقع در فرانیه –خیابان یاسر شمالی به مساحت زمین ۸۹۲ متر مربع و مساحت زیر بنایی ۱۳۱۳ متر مربع می باشد.

- ۲-مزایده گزار:** شرکت پتروشیمی جم
- ۳-شماره مزایده:** ۲۷-۹۶
- ۴-دستگاه نظارت:** اداره حقوقی و پیمانها شرکت پتروشیمی جم
- ۵-تضمین شرکت در مزایده:** ضمانت نامه بانکی به مبلغ پنج درصد مبلغ کارشناسی املاک مورد تقاضا.
- ۶-قیمت پایه مزایده:** قیمت کارشناسی درج شده برای هر ملک.
- ۷-شرایط لازم جهت شرکت در مزایده:**

- الف) خرید اسناد مزایده**
- ب) ارایه ضمانت تضمین شرکت در مزایده**
- ج) سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مزایده مندرج می باشد.**
- ۸- شرکت پتروشیمی جم در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.**
- ۹- خرید اسناد:** واجدین شرایط می توانند جهت دریافت اسناد مزایده از ساعت ۹ صبح تا ۱۵ بعدازظهر **تاریخ: ۸/۱۱/۱۳۹۶ لغایت ۲۱/۱۱/۱۳۹۶** یا در دست داشتن معرفی نامه و قبضش واریزی به مبلغ ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال (غیرقابل استرداد) به حساب **۲۶۶۳۱۰۷۰۰۶ بانک تجارت** به نام پتروشیمی جم به نشانی تهران -خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی، روبروی شهرداری منطقه ۶، پلاک ۲۷، طبقه ۳ امور حقوقی و پیمانها و یا بوشهر – عسقلویه ، منطقه ویژه اقتصادی پارس مجتمع پتروشیمی جم امور حقوقی و پیمانها مراجعه نمایند. نامی مکاتبات و هماهنگی های لازم در خصوص این مزایده از طریق پست الکترونیک شرکت به نشانی: **shmo@jpcomplex.com** بوده و لذا اعلام رسمی نشانی پست الکترونیک مزایده گر در نامه معرفی نماینده جهت دریافت اسناد، برای تداوم اطلاع رسانی ها الزامی است.

- ۱۰-تحويل پاکت:** کلیه اسناد مزایده بایستی توسط اشخاص مجاز تکمیل، امضاء و مهر گردیده و در بصورت لاک و مهر شده در پاکت قرار داده شوند و حداکثر تا ساعت ۱۴:۰۰ **روز چهار شنبه مورخ ۲۵/۱۱/۹۶** به نشانی فوق الذکر تحويل گردند.

- ۱۱- بازگشایی پاکت:** زمان بازگشایی پاکت و اعلام نتیجه نهایی طی اطلاعیه های جداگانه به مزایده گران اعلام خواهدشد.

- ۱۲- شماره تماس:**۸۸۶۵۴۵۴۵- ۰۲۱- داخلی ۳۲۸

روابط عمومی پتروشیمی جم

